

KRYNICA

TYDNIOWAJA

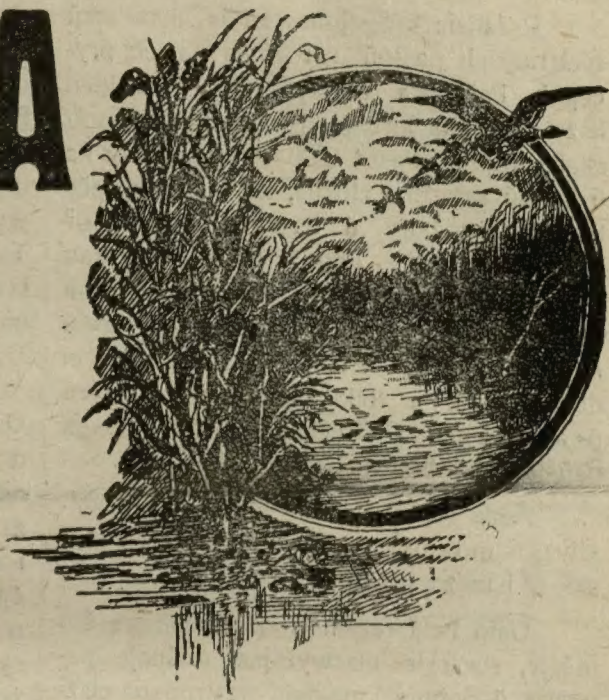
SIALANSKAJA HAZETA

Adres Redakcyi i Administracyi:

WILNIA, ZAWALNAJA 7.

KRYNICA kaštujęć: na hod 30000 m.

asobny numar 600 m.

č wyhawarywajecca jak polsk. cz, i ras. ч, a š jak sz i ш.

Ciapier drenna, ale budzie lepš.

(Z pajezdki pa Dzisienščynie).

Ad času wybaraŭ u Sojm prašlo ŭžo bolš jak paŭhoda. Biełaruskaje sialanstwa, wybirajučy swaich pastoŭ, a takža i pasty, ledučy ŭ Waršawu, dumali, što woś nastaŭ dla biełarusau čas, čas paważny, daŭno žadany. Dumalasja nam usim, što ŭ Sojmie budzie pačuty hołas biełaruskaha sialanstwa i buduć užo choć raz uziaty pad uwahu jahony żyćciowyja nieadkładnyja patreby. Biełaruski pasolski klub, z wieraj, što palepšacca nareście adnosiny da Bielarusaŭ Polskaha ŭradu, a časta i polskaha hramadzianstwa, na samym pačatku swajej sojmawaj pracy, unios u Sojm wnioski ab spynieñni na biełaruskich ziemiach asad-

nictwa, ab spynieñni niščeñnia lasoŭ na našych ziemiach, ab biełaruskich školach dla biełaruskich dzieťak i mnoha inšych.

Urad Sikorskaha, žadajučy ad nas dla siabie padtrymañnia, abiacau nam mnohaje, adnak ni ŭ čym słowa nie datrymaŭ.

Pryšoŭ chaŭrus panska-witasoŭski. Urad Witasu ani trochi nia dumaje ab našych balačkach. Hałoŭnyja punkty jaho adnosin da nas heta: nia słuchać damahañniaŭ i molbau biełaruskich pastoŭ i nia jści na sustreč patrebam biełaruskaha sialanstwa.

Nadzieja na padtrymañnie nas z boku polskich lewych partyjaŭ nie wialikaja: adzin raz dzieła taho, što „Wyzwolenie“ i P. P. S. stanowiac u Sojmie mienšaść, a druhi raz, što ich da nas palityčnyja adnosiny dahetul niawyrasnyja, a časta i padzroŭnyja.

Pačalisia kwestjonawańnia mandataŭ bielaruskich pasłoŭ i roznyja da ich pryčepki. Pačalasia dzikaja traŭla polskich hazet prawaha kirunku bielaruskaha pasolskaha klubu. Pasoł S. Baran asudžany na 6 hadoŭ katarhi i zlosna, na! biaz wydačy Sojmu, asadžany ŭ turmu. A za što? Trudna adkazać! Asudžany pasoł Baran pradusim na mocy pakazańnia hałoŭnaha świedki kap. Jareckaha, jaki nie prastawiŭ sudu nijakich prociŭ p. Barana faktaŭ, ci dakumentaŭ, a tolki ćwierdziŭ, što jon prakanany ab naležnaści Barana da paŭstančaj arhanizacyi.

Pasoł Kalinoŭskaha pazbawili pasolstwa, admowiŭszy jamu „obywatelstwo polskie“, i takža pasadzili ŭ turmu.

Usio heta razam uziata i mnoha što inšaje, stwaryła niazwyčajna dušnjaje pawietra ŭ Sojmie i mara na niawynosna ciażkaje stanowišča Bielaruskaha pasolskaha klubu.

Nastaŭ pieraryŭ u pracy Sojmu. Jak-najskarej žadałasja pabywać na bielaruskaj

wioscy, pabywać tam, dzie žarało našaha adradžeńnia, dzie ŭsia naša nadzieja.

Bielaruskija pasły: Rak-Michałoŭski, P. Miatta i pišučy hety słowy ad 1 da 9 lipnia abjechali paŭnočna-ŭschodniuju časć bielaruskich ziamiel Rečypaspalitaŭ, dzie wystupali sa sprawazdaŭčymi mowami. Takim čynam byli my ŭ Budstawie, Duniławieckaha paw., Łużkach, Dziśnie, Čarniewiicach, Żadaroży, Plisie i ŭ Prazarokach, Dzisienskaha paw.

Niewiasioły abraz ubačyli my i tut. Duža nienarmalnym i škodnym źjawiščam dla bielaruska-polskich adnosin jość asadnictwa sprawadžanych zдалoku polskich žaŭnieraŭ. Zawiść za ziamlu, a praz heta i nienawiść bielaruskaha sialanstwa z pryčyny čužoha asadnictwa dawoli silnaja i nia končycca tolki na asadnikach, a pašyrajecca značna dalej i hłybiej, pašyrajecca jana praz heta na ŭsio polskaje. Zrozumieŭ bołš-mienš dobra heta sumnaje źjawišča p. L. Radziejowski ŭ 184 № „Rzeczypospolitej“ 1923 h., dzie jon ab asadnictwie he-tak pisza:

A. Ziaziula († Ks. A. Astramowič).

Alenčyna wiasielle.

(Hl. Nr. 6).

Tolki moładź z nieciarpieńnia,
Kab u skokach nohi
Papraszać, — z niedawaleńnia
Časta bje parohi.

Byłcam ŭ złości zahukajuć
Da chłopcoŭ — dziaŭčaty:
„Štož hulać nie pačynajuć,
Užoż i nie zaniaty?“

Maksimicha heta ŭčuŭszy,
Doŭha nie čakaje
I, muzykam padmirhnuŭszy,
Maksima šukaje.

Aż zajenčyła ŭ hrańni
Skrypka pad cymbały.
I Maksim swaju waspani
Prosić z im u tany.

Niešta zdwojčy akrućiusia
I—skazaŭszy „dosić“!
Maładzieży uktaniŭsia,
Da hulańnia prosić.

Pačalasia zawiarucha
Pad jamki tacht hrańnia,
Tolki čutna chłopca-zucha
Botam wybiwańnie.

Dzieŭki, ŭstrojany moŭ ptuški,
Chatu piekna ŭbrali:
Tolki mieniačca skroź stużki,
Dy bliščać karali.

Pary kruciacca naŭkoła,
Tvary rużawiejuć,
A muzyki tnuć wiasoła
I što-raz śmialejuć.

Ale woś i pierarwali,
Zhraŭszy štrof kalejny.
Skakuny u kut pastali,
Čutny homan, hejny.

... „Choćuły bliżej zlućyć Kresy z Pol-
ščaj (z Macierżaj), paklikali my da žyćcia
wajskowaje asadnictwa, ale zrabili heta tak
nieahladna, što na cely rad hadoŭ razbu-
dzili nienawiść miascowaj sialanskaj lud-
naści biez najmieniaj karyści dla polskaj
hasudarstwienności. Treba da hetaha pry-
znacca atkryta i čšyra, kaŭa jon na kaniec,
i staracca wyjści z darohi fałšywych pa-
stupkaŭ“...

Dy nia tolki palityčna asadnictwa jość
żjawišča škodnaje; jano takŭa i ekanamična
duŭa niekarysna. Bołšaść z asadnikaŭ sami
na ziamli nie pracujuć. Addajuć ziamlu
na roŭnych warunkach bliŭiejšym sialanam;
a wiedama dobra, čaho warta haspádarka
z dnia na dzień, dy pierachodziacza ad
adnaho haspadara da druhoha. U peŭnaj
miery pryznajecca da hetaha i wilenskaja
hazeta „Słowo“ № 151, 1923 h., u staćci:
„Na manowcach“, dzie, kali krytykyjecca
polskaja palityka rolnaja z boku ekanamič-
naha, haworycca ab asadnictwie wajskowym,
jak ekanamična bezkarysnym. Kali da he-
taha ŭsiaho dadadziom roznyja samačyn-

nyja aruŭnyja rasprawy asadnikaŭ z mias-
cowaj ludnaščaj, jak heta było niadaŭna
kala Dżisny (što majem zanatawana), dyk
budziem mieć choć krychu paniaćcia sum-
nych adnosin, stworanych asadnictwam.

Administracyja nie palepšaje. Jość
palicyja, što bjeć ludziej, (na što majem
fakty), a wysšaja jaje ŭłada ničoŭa z hetaha
nia robić; u starastwie čynoŭniki zahady-
wajuć biełarusam hawaryć pa polsku i hru-
ba łajuć ich za biełaruskuju mowu. Ary-
štowuwajuć ludziej biez-daj pryczyny, api-
rajućsia duŭa časta na fałšywych dano-
sach roŭnych tak zwanych „tajnych“, lu-
dziej, jak kaŭuć, z usiaho świetu, maralna
ničoŭa niawartych, jakija, kab padabacca
načalstwu i atrymać hrošy, daniasuć na was
Boh wiedaje što.

U starostwie čynoŭniki, a takŭa i na-
značanyja pisary i wojty ŭ hminach časta
zahadywajuć biełarusam hawaryć pa pol-
sku i hruba łajuć ich za biełaruskuju
mowu.

Wojty hminaŭ i burmistry miestaŭ
blizu ŭsiudy, dzie bywać nam pryšlosia,

Wycirajuć pot z hałowaŭ
Chłopczy; skroŭ zacišak;
Čuješ tolki miŭ rozmowaŭ,
Jak stuknie kiališak.

Haspadar na ŭwazie maje
Strenuć maładoŭa:
Časta słuchać wybiahaje,
Ci hrymić daroha.

Muzykanty jznoŭ zajhrali,
Choć biarysia ŭ boki,
Aŭ chłapcy dzieŭćat pabrali
I pašli ŭ skoki.

Čuć dałasia skrypačowa
Składnaja prypieŭka
I prybiŭka ŭ tachć chłapcowa,
Aŭ śmiajecca dzieŭka.

Chtoś skazaŭ tut huk pačuŭšy:
„Małady ŭŭo jedzie!“
Usie prycichli, mo' pasnuŭsy
Na chmialu ŭ wabiedzie.

Hości kidajuć haworku,
Dy biahuć u sieni,
Čutny huk hłuchi z nadworku,
Koŭzajuca cieni.

Muzykanty na paŭskoku
Končyli ihrańnie
I hatujuć, staŭšy zboku,
Marš na prywitańnie.

Skroŭ pačuŭsia hukat kołaŭ
I brazhoť piskliwy,
Šast siarmiaŭnych šorstkich połaŭ,
Konski pyrch chrapliwy.

Urešcie ścichła ŭsio. Padwieźli
Maładoŭa z družbaj,
Aŭ pad sieni, z wozu źleźli,
Moŭ pany sa służbaj.

(Dalej budzie).

nia z wybaraŭ, a z naznačeńnia. Taki paradak strašenna złujeć i kryŭdzić naša sialanstwa, bo wojtam, ci burmistram, zamiast swajho čaławieka, jakomu wierylib, majuć nakinutaha sabie, jakomu časta susim nia wierać. Hetak sialanstwa naša adhaniajecca ad swaich ułasnych spraŭ, daznaje časta kryŭdy i ŭ sensie hramadzkim psujecca.

Mnoha, strašenna mnoha cierpieć biez-ziamielnyja i małaziamielnyja! Pany-abšarniki tak razwydrel, što da swaich arendataraŭ, zapašnikaŭ, kutnikaŭ adnosiacca duža i duža časta susim nie paludzku. Jość dosyć mnoha niasčasnych, wykinutych panami, prosta kažućy, won. U dwary Zahacćie, sialanie raskazywajuć, što taki biazdomny wykinuty panam, z hora pawie-siŭsia. — Słowam, klasa bahatych ničoha nie nawučyłasia z historyi niadaŭnaha minutaha.

Swaim ułasnym rozumam dachodzić časta naš sielanin ab patrebie prašwiety, ab patrebie swajej rodnej biełaruskaj školy. Dyk u mnohich miascoch, dzie nam pabywać dawiałosia, ludnaść naša žadaje biełaruskich szkoł. Ale ŭsio roznyja pieraškody z boku polskaj školnaj ułady! A pieraškod hetych mnoha-mnoha, chto ich usie i pieraliča. A ludzi dzičejuć, a dzieci rastuć niewukami.

Woś bolš-mienš poŭny abraz biełaruskaha žyćcia tam, dzie pryšłosia ŭłasnymi wačyma bačyć. Nia inšy jon i ŭ inšych miascoch Rečypaspalitaj.

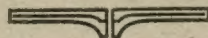
Byłob sumna, kab nie adna reč. A hetaj rečaj jość toje, što hetakaje nienarmalnaje naša stanowišča ŭ Polscy, samo biełarusau dawodzić da rozumu, da prakanańnia, što dola naša ŭ nas samych, što ŭ biełaruskim adradžeńni naša budućyna.

Świedamaść narodnaja i świedamaść klasowaja siarod biełaruskaha sialanstwa za apošni čas uzrasła niepamierna. A heta ŭžo haworyć samo za siebie.

Astajecca tolki bolš arhanizawacca

biełaruskaj intelihiencyi, kab zarhanizawaŭšysia samoj, prystupić nieadkładna ča arhanizacyi swaho sialanstwa. Heta našy zadańni, nia cierpiačyja adkładu. Hrunt dobry, zdolny mnoha radzić, tolki pracawać na im tieba systematyčna, wytrywała.

Ad. St—ič.

† Michał Fedaroŭski.

(Zamiest stoŭ žaloby).

13-ha čerwienia siol. hodu na 60 hodie žyćcia adyšoŭ na toj świat wučony etnohraf Biełarusi ś. p. M. Fedaroŭski.

Niabošcyk doŭhija hody aź da śmierci byŭ siabram Akademii Nawuk u Krakowie i siabram Nawukowaha T-wa ŭ Warszawie.

Mnoha ab ś. p. Fedaroŭskim pisać nia budziem. Zrobiac heta inšyja, jakija lepš sa nas wiedajuć jaho wučonuju dziejałaść. My tut choć koratka źwiernim našych čytačoŭ uwahu na adnu duža cennuju pamiatku, jakuju pakuŭ Biełaruskamu narodu niabošcyk Fedaroŭski. Majem na woku jaho kniżku ŭ troch tomach: „Lud Biełoruski“; Tom I: „Wiara, Wierzenia i przesady ludu z okolic Wołkowyska, Stönima, Lidy, i Sokółki“.

Tom II: „Baśnie fantastyczno - mityczne“. (Z tych-ža wakolic).

Tom III: „Tradycje historyčno-miejscowe, oraz powieści obyčajowo-moralne“. (Z tych-ža wakolic i z pad Nawahrudka).

Wiera, pahlady, čary, baśni, prypowieści, histaryčnyja raskazy, zwyčaji biełaruskaha narodu ŭ kniżkach ś. p. Fedaroŭskaha sabrany tak bahata, a zapisany i ułożany tak akuratna i nawukowa, što stanowiąc badaj najcenniejšyja materjały etnohrafii biełaruskaha narodu. „Lud Biełoruski“ ś. p. Fedaroŭskaha heta — niazwyčajna cenny skarbiec bahatych asabliwaściaz biełaruskaj duży.

Ale jašće jość adna reč, jakuju, haworačy ab niabošcyku, z lohkim sercam minać niamożna.

Bolšaść polskaha hramadzianstwa, asabliwaź endeckaha kirunku, uporysta

roŭskamu začau hrazić, što ciapier jon jamu zrobić „dobrą opinję“, u starastwie, heta znača, što jon zrobić danos starostu na Nikifaroŭskaha, za toje, što hety puściu pasłoŭ u swaju chatu. A pašla na wačach pasłoŭ biehaŭ pa rynku i ludziej laiŭ — to „psiakrew“, to „cholera“, to „do djabła“, to časami jašče krapčej. Ludzi kazali, što jon byŭ pjany, ale ja hetaha hawaryć nia budu, bo ja jaho nia niuchaŭ, ja da jaho bajusia blizka padchodzić. Adno tolki wiedaju, što zaŭsiody ŭ jaho adzin noraŭ.

Ab roznych inšych štučkach posterunkowaha Wrubleŭskaha pišać nia budu. Jak pračytajecie, što jon wyčwaraŭ s pasłami i prad pasłami, dyk zrazumiejecie, jak lohka ŭ jaho carstwie żywiecca nam prostym sialanam.

Susied s pad Ziabak.

LAWARYŠKI, Wilenskaha paw.

Sioleta na św. Jana ŭ nas bylo mnoha čaho cikawaha. Praŭda, s taho času ŭžo prašlo krychu času, ale ja ab henym cikawym choć ciapier, a ŭsiož napišu.

Sprawa woś u čym. 24 čerwienia siol. h. da nas pryjechali biełaruskija artysty, waŭniejšyja z ich zwalisia: Alachnowič i Ščansnowič. Dyk znača ŭ hety dzień bylo ŭ nas biełaruskaje pradstaŭleńnie, lhrali „Ptušku ščaćsia“, a takža wystupaŭ chor biełaruskich wučanic pād kiraŭnictwam p. Stapowiča.

Adrazu narod naš niejak nia mieŭ achwoty išči hladzieć na pradstaŭleńnie. Mnohija hawaryli: „što tam biełarusy dobre nam pakažuć, kali bylo ŭ nas niadaŭna pradstaŭleńnie polskaje i to ničoha nia wyšla“... Ale biełarus cikawy, dyk pakrysie najšto sialan poŭnaje probaščoŭskaje humno, dzie bylo ŭstrojena ŭsio patrebnae dla teatru.

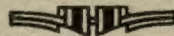
Bačućy toŭkaju ihru biełaruskich artystaŭ, a takža i mnoha što padobnae u henaj ihry da swajho žyćcia, słuchajuć swaje rodnaja pieśni, tak blizkija našamu sercu, jakija pryhoža, pryhoža pijaŭ biełaruski chor, sialanie našy nŭe mahli ani na hledzicca, ani na słuchacca, ani naciešycca. Koŭnamu bylo jasna, jak mnoha značyć usio swajo rodnaje. Ad taho čašu prajšoŭ užo blizu miesiac, a dahetul ludcy našy

henych cikawościami zabyć nia mohuć, ab hetym tolki haworać i ŭsio dapytywajuć, kali da nas użnoŭ pryjedzie biełaruski teatr i biełaruski chor.

Bolš niamsa ab čym i pišać. Wot biamomsia za sianawańnie, kančajem arać pary, a tam i žniwo nadojdzie.

Majućy wolnuju časinu napišu što-niebudź użnoŭ.

Padwileniec.

Što čuwać na świecie.

P O L Š Č A.

Sojm źbiarecca 23 lipnia i pratriwaje musić tydzień; pašla pasly użnoŭ razjeducca na niejki čas na wakacyi. Na pasiedzańniach Sojmu buduć pradusim razwaŭacca sprawy finansowaja.

Piłsudski adyšoŭ susim ad paličnaha žyćcia Polšcy. Kiraŭnictwa hławnym šlabam i Wajennaj Rady zdaŭ druhim. Ciapier Piłsudski žaŭlaecca zwyčajnym hramadzianinam Polšcy. Z usiaho hetaha polskija pany duža rady.

Darahoŭla ŭ Polšcy značna zależyć ad darahoŭli ŭ Niamieccynie. Niamieckaja marka duža tannaja, a Niamieccyna służyć Potšcy najbliŭšym rynkam handlu. Ad biednaha — jasna, što nie pażywišsia.

Ziamielnyja padatki za pieršuju paławinu 1923 h. treba płacić ad 15. VII da 15. IX 1923 h. Ab hetym usim staraŭsty pawiadamac hminy.

Pazyku adkładać. Polšča ad Francyi atrymaje pazyku 400 miljonaŭ fr. musić aŭ u wosień, bo ciapier francuski parlament raŭjechaŭsia na leta.

Mitrapalit Šeptycki pašla doŭhaj wandroŭki pa Europie, waročajecca ŭ Hałičynu. Apošnim časam Mitrapalit duža paważna zapaŭ na zdaroŭi. Mahčyma, što nia budzie mahčy kirawać sprawami unijackaj carkwy. Polskija hazety wyrażajuć swajo niezdawoleńnie z pryčyny pawarotu paważnaha ŭkrainskaha pastyra.

NIAMIECČYNA.

Darahoŭla ũ Niemiecčynie niabywaŭaŭa. Kiloqram čornaha chleba kaŭtuje 10,000 n. m., a biełaha 20,000. Z pryčyny darahoŭli paŭsyrajuca zabastoŭki i bywajuć zaburenni.

SAWIECKAJA RASIEJA.

Patryjarch Tichan z turmy wy-puščany. Kali jon siadzieŭ, dyk u Rasiei była arhanizawana nowaja carkwa, jakuju nazwali „żywoj“. Wot-ža ciapier, jak ka-žuć, idzieć zmahaŭnie mi-ż pryčilnikami Tichana i „żywoj cerkwaj“. Kažuć tak-sama, što Tichan maŭe du-ža mnoha pry-čilnikaŭ.

SAWIECKAJA BIEŁARUŠ.

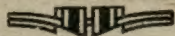
Selska - haspadarčaja kooperacyja ũ Saw. Biełarusi paŭsyrajecca. Hałoŭnaj me-taj kooperacyi žjaŭlajecca stwarennie i ra-ż-wićećcio ŭłasnej pramysłowaści. Chutka majuć puścić uchod cely rad masławyrab-nych fabrykaŭ. U-žo takija fabryki pracu-juć u nikatorych miascoch, jak u Horkach Barysaŭskaha paw. i inš.

Rychtujecca razkopki pa Biełarusi dzieła nawukowych daśledaŭ. Raskopki hety arhanizuje Biełaruski Dziar-žaŭny Uniwersytet.

L I T W A.

Nowyja wybary staršynstwa Litoŭ-skaha Sojmu adbylisia 11 lipnia. Na mar-šałka Sojmu wybrany Kanonik Justyn Staŭ-gajtis, na jaho zastupnikaŭ — dr. Jan Staŭ-gajtis i dr. Jokantas.

Dr. Devas Zaunis naznačany pas-łaŭnikam ad imia Litoŭskaj Respubliki pry čechasłowackim uradzie ũ Prazie.

Krychu ab haspadarcy.

Laćeŭnie raka na drevach.

Drewa časta maŭe chwarobu, jakaja zawiecca rak. Rak — heta dzikij narosty na pni maładych dreŭcaŭ. Z narostu zwy-

čajna wyciakaje klej. Taki dziki narost nišćyć kletački drewa, dzieła čaho jano pierastaje raści i nie daje pladoŭ.

Pryčyna hetaj chwaroby dahetul na-wukaj dakładna nie daśledžana; adnak wie-dama, što wyrażać narost niadobra i što ũ takoj chwarobie drewa du-ža pamocny wocat. Wot-ža wocatam treba henaha raka zmywać dwa razy ũ dzień. Pašla ta-koha pramywaŭnia praz niekatory čas ra-ny drewa hojacca. Dla henych lekaŭ dre-wa patrebny wocat winny, abo z jabłykaŭ. Takija wocaty možna razwodzić wadoj. Na adnu časć wocatu pawinna być 2, ci 3 čaści pierakpieŭšaj i astudžanaj wady.

Dobryja haspadary pawinny zwaročy-wać uwahu na hetu chwarobu drewaŭ i wyšej apisany m sposabam, susim prostym i tannym, a dawoli pamocnym, laćyć ich.

Patreba hrudkaŭ na žycie.

Ko-žny da-žnany haspadar wiedaje, što kali rallu, na jakoj pasieŭ žyta, zanađa miakka wybaranawaŭ, dyk žyta časta wy-miaržaje. Robicca-ž heta woś dzieła čaho. Kali pasiejena žyta zabaranawana tak, što joś mnoha hrudaŭ, wialičyni z kułak, dyk abyšoŭšu-ja ruń, dziakujućy henym hrudam, nia tak wostra chałodziać wietry. Z runiaj u takich wypadkach bywaje toje, što i s ča-ławiekam, kali jon padčas wietru scha-wajecca za ścianu.

Ža takija drobnyja hrudy zatrymli-wajecca tak-ža śnieh. My wiedajem, što śnieh, jak piaryna pakrywaje žyta. Dyk wot-ža, kali niama na poli hrudkaŭ, to śnieh raściarušywjecca mialej i hoř pa-krywaje žyta. A dziakujućy hrudkam, śnieh hrubiej ścielecca i bieraže žyta ad lišniaha marozu.

Dzieła takich-ža metaŭ du-ža karyсны na žycie drobnyja kamieŭni.

Ko-žny haspadar ab usim hetym pa-winien dobra wiedać.

A. Siarmiaha.

Z WILNI.

Arešt na № 5 „Krynicy“ nałożany Kamisaram na m. Wilniu, prakuror za ćwierdziu. Znać, kali nie padojdzie amnastyja, dyk budzie sud.

Bolšaść asudżanych bielarusau u Bielastoku padali apelacyju prociu pryhawaru Bielastokskaha sudu. Srok padaćy apelacyi skončyusia 16 lipnia.

Prakuror Kaminski, jaki abwiniu Bielarusau u Bielastoku padau takż apelacyju na sud za toje, što jon zwolniu pasta Jakawiuka. A što da usich inšych prakuror nie pratestawau.

Pasoł Baran i W. Masłoŭskaja duża drenna čujucca ũ turmie ũ Bielastoku. U P. Barana lekar pryznau wialikaje małakrojuje i paważnaje razstrojstwa nerwaŭ, a ũ Masłoŭskaj tuberkuloz u hruдной kletcy.

Padziaka Kamitetu Pomaćy. Kamitet sa skarbonačnaha zboru ũ Wilni atrymau čystaha dachodu 4.327.800 p. m., takż niešta kala miljona z teatru ũ Ławaryškach.

Za usio heta Biel. Kam. Pomaćy šćyra dziakuje achwiaradaŭcam, pamahataram u zbory, a takż i ks. I. Siemaškiewiçu, probašču ũ Ławaryškach, što dapamoh arhanizawac teatr u swajej parachwii.

Wyšejaznacanyja hrošy abwiernuty na karyść bielaruskaha prytułku.

Akt-wiečar wučniaŭ, skončyŭšych bielaruskuju himnaziju adbyusia 8-ha lipnia. Da wučniaŭ pramaulali dyr. Trepka, A. Łuckiewič i Kiepel.

Na scenie była pastaŭlena pjesa „Les šumić“.

Arešt litoŭskich himnazistaŭ. Niadaŭna polskaja ũtada ũ Wilni aryšla-wała 11 čaławiek, skončyŭšych litoŭskuju himnaziju ũ Wilni. I hetym zakidajuć špiehoŭstwal

Sprawa musić abaprecca ab Sojm.

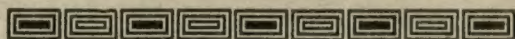
I. E. Biskup Matulewič, jaki niadaŭna jeździu u Rym, użo waročajucca ũ Wilniu.

Polski šowinizm. Wilenskaja endek-kaja hezeta „Dziennik Wileński“ z aburėnniem admowiusia nadrukawac sprawa-zdaču ab skarbonačnym zbojy na karyść bielaruskich biednych dzieťak.

Padmoha dla siemjaŭ rezerwistaŭ. U źwiazku z przywam rezerwistaŭ 1895—1897 hadou Delehatura Uradu daručyla kamisaru ũradu i starostwu, kab usim siemjam rezerwistaŭ abiašpiečuła prawilnuju i neadkładnuju wypłatu naleŭnych im dapamoh.

Zakryćcio litoŭskaj hazety. Zhodna z pastanowaj Akružnoha Suda zakryta tydniowaja litoŭskaja hāzeta „Wilniaus Kiles“.

Nowaja litoŭskaja hazeta. U Wilni pačala wychodzić nowaja litoŭskaja hazeta „Lėtuvos Kielad“.

Swaja Počta.

Sialanam z wioski Pracuta, hm. Źodziški: 5000 p. m., jakija na „Krynicy“ złażyła waša wioska, my atrymali. Za hety achwiary naša redakcyja duża dziakujeć. Dumajem, što waša wioska staniecca przykładam i druhim bielaruskim wioskam. Achwiara waša tymbolš dla nas waŭnaja, što złażyli wy jaje nam nia hledziaćy na wašu biednatu i znišćennie wajnoj.

J. Łachanu ũ Prozarokach: „Krynicy“ Wam pasyłajam. Sami čytajcie i druhim dawajcie.

J. Mieškuciu u Iwieny: 10.000 p. m. atrymali. Dziakujem. Pišćcie, što ũ Was čuwać.

U Bielarusk. Kniharni, Zawalnaja 7
pradajucca

„NIADZIELAŠNIJA
EWANHIELII i NAWUKI“

Ks. Dr. I. Bobiča
na usie niadzieli hodu.